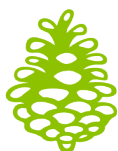

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/25-26

Kapula

**KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO**

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/25-26

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	1
Sirpa Lahti aloitti tänä syksynä rehtorina Käpylän musiikkiopistossa	3
SUZUKI-PALSTA	6
Lauri Kilpinen - pasunisti poliisisoittokunnassa	10
Säestys mykkäelokuvaan - osa syventäviä opintoja.....	14
Suzuki-soittajia Kiovasta Käpylään.....	19
Puhallinorkesteri käynnisti syksyn Oodissa.	21
Orkesterin joulukonsertti - pitkä perinne kukoistaa.....	22
Orkesterin jatkosuunnitelmia	23
Kummajaisten konsertti 30.10.2025.....	24
Peilisolut ja oppiminen - otteita webinaarista	26
Kamulinjan juhlat jatkuivat.....	27

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Takavuosina elokuvateatterit mainos-
tivat itseään lauseella ”Lähde tuvasta,
nauti elokuvasta!”

Siinä on vissi perä. Kannattaa
rohkeasti suunnata ulos päin pimeää,
ihmisten luo. Yleensä reissulta kotiu-
tuu kummasti virkistyneenä.

Elokuvista puheen ollen. Kapulan
sivuilla on tällä kertaa juttu mykkä-
elokuvien säestämisestä - katoavaa
kansanperinnettäkö?

Kansallisen audiovisuaalisen instituu-
rin Kavin elokuvateatteri Kino Regina
Oodissa esittää myös mykkäelokuvia.
Toki paikan ohjelmatarjonnasta löytyy
monipuolisesti paljon muutakin
vampyyrielokuvista klassikoihin
- Kavin yleissivistävän tehtävän
mukaisesti.

Toinen upea vaihtoehto kotoa lähte-
miselle on osallistuminen Suomen
erikoisuuden, lukuisten kansalais- ja
työväenopistojen tarjontaan.

Sitten se ilmeisin.

Virikettä löytyy tietysti omasta soitta-
misesta! Pimeän keskellä voi lamppu
syttyä ihan omassa päässä treena-
tessa. Siitä vasta hyvä mieli tuleekin!

Musiikin valoa loppusyksyyn!

Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Mistä saatte voimaa syksyn synk-
kyyden keskellä? Mitkä hetket kruu-
naavat arkiviikon? Itse saan energiaa
erityisesti harrastuksista ja toivon,
että musiikkiopistolaisten kohdalla
tilanne on sama! Vaikka säännöllistä
harrastustakin voi kutsua osaksi
arkea, on sen yksi tehtävä irrottaa
meidät työ- tai kouluarjesta ja antaa
vaihtelevaa virikettä, tekemistä sekä
ajateltavaa arjen keskelle. Ja tottakai,
harrastuksilla on myös se kehittävä ja
kouluttava näkökulma!

Koulujen kännykkäkielto tuli tämän
syksyn aluksi wilma-viesteissä ja
ruokapäytäpuheissa koteihin, yhtä-
lailla kuin median otsikoihin. Vuosi
sitten syksyllä uutisoitiin vastaavasti
siitä kuinka ”Tutkijoiden mielestä
soittoharrastus voisi ratkaista nykyajan
keskittymisongelmat.”

(<https://yle.fi/a/74-20121896>)

Tiedossa on ollut pitkään musiikin
erilaiset hyvinvointia edistävät vaiku-
tukset. Nyt ajantasaista tietoa löytyy
lisää liittyen myös nykypäivän arkea
koskeviin haasteisiin.

Kännyköiden kieltämisellä kouluissa
pyritään ensisijaisesti takamaan opis-
kelurauha. Se on tärkeää myös musiik-
kiopistoissa. Tunneilla keskitytään
soittamiseen ja pidetään puhelimet
repuissa. Ymmärrämme, että känny-
kät ovat tärkeä kommunikoinnin ja
turvankin väline esimerkiksi yksin
soittotunneille kulkeville lapsille.

Jos omaa tuntia joutuu musiikkiopistolla odottamaan, kannustamme kuitenkin kuluttamaan aikaa myös muuten kuin puhelimella, esimerkiksi käytäviltä löytyvien pelien ja Aku Ankkojen parissa. Meille voi tarjota näitä erilaisia odotteluvirikkeitä lisää, jos taloudessanne on aika laittaa hyvänä pysyneitä yksilöitä kiertoon! Olkaa yhteydessä kansliaan tai rehtoriin!

Tämä syksyni uutena Käpylän musiikkiopiston rehtorina on antanut ihanan

väläyksen tähän musiikkiharrastuksen ytimeen. "Vain" väläyksen siksi, että aika on mennyt nopeasti ja ajattelen, että se mitä olen nyt kokenut on vasta pintaraapaisu siitä kaikesta, mitä täällä nyt tehdään ja tullaan tekemään vuosien saatossa.

Käykää musiikkiopiston konserteissa kannustamassa harrastajia ja harrastakaa myös itse! Annetaan musiikin tehdä hyvää.

Antoisia hetkiä musiikin parissa toivottaen, Sirpa Lahti

Rehtori Sirpa Lahti marraskuun iltapäivänä 3. kerroksen työhuoneessaan.

Sirpa Lahti aloitti tänä syksynä rehtorina Käpylän musiikkiopistossa

Vestigia terrent - ”jäljet pelottavat” sanoivat muinaiset kreikkalaiset (Aisopoksen faabeli ”[Kettu, leijona ja jalanjäljet](#)). Käpylän musiikkiopiston uusi rehtori on jo viides rehtori lyhyen ajan sisällä.

Pelottiko tiheästi vaihtuvien rehtorien historia?

”Ei pelottanut”, hymyilee Sirpa Lahti. ”Sen sijaan opiston pitkä ja vaikuttava historia oli tiedossa. Se lisäsi kiinnostusta ja halua olla tässä toiminnassa mukana.”

Kysyin uudelta rehtorilta ensivaikutelmia jo heti syksyllä kahden opetusviikon jälkeen - miltä tuntuu? Vastaukset olivat varsin positiivisia.

”Ihanalta, hyvältä, ei oikeastaan yllätyksiä. Selkeämpää kuin osasin odottaa. Koko hallintotiimi ja edeltäjä olivat valmistelleet syksyn alun niin hyvin. Kaiken opettelussa on tietysti tekemistä. Joka päivä opin jotain uutta, ja se jatkuu varmasti läpi vuoden.”

Sirpan työhuone sijaitsee Karjalatalolla, kolmannen kerroksen ”hiljaisissa tiloissa”. Osittain hän voi tehdä myös etänä. Opetusta hänellä ei toistaiseksi ole.

Sirpa keksi itselleen hauskan työtehtävän, kun työhuoneen ovi alkoi käydä tiuhaan, eivätkä tulijat tienneet, mitä rehtorin huoneessa on juuri silloin meneillään, tai onko rehtori poissa hetken vai päivän. ”Itse itselleni keksin ovinappulat! Se oli syksyn alun hauskin työtehtävä!”

Rehtorin laaja työnkuva

Musiikkiopiston rehtorin työnkuva on varsin laaja. ”Ikinä ei tiedä, mitä päivää pitää sisällään. Leijonan osan työstä muodostavat henkilöstöhallinto ja talouskuviot.”

Oviliikennevalojen korvikkeet!

Rehtori vastaa koko opiston toiminnasta, ennakoi erilaisia asioita, neuvottelee ja selvittää. On tukena kaiken toiminnan suunnittelussa - mikä lähtee hänen mukaansa toki paljon opettajista. "Tässä alkuvaiheessa opiskelen, tutustun kaikkeen toimintaan. Sitten katsotaan, onko opiston kurssissa korjattavaa."

Rehtorin työ on 85-90 % koneen ääressä olemista ja puhelimeissa puhumista. "Odotan ihmisten kohtaamisia. Se tulee todennäköisesti olemaan mieluisin osa työtä. Odotan myös kovasti pääseväni konsertteihin ja kuuntelemaan tunteja", ilmoitti uusi rehtori syksyn alussa.

Mikä osa työstä tuntuu näin aluksi vaikeimmalta?

"Mitään erityisen vaikeaa ei ole, mutta tärkeää ja kriittistä monikin asia. Tulossa on taiteen perusopetuksen lakiuudistus, joka tuo todennäköisesti myös rahoitukseen muutoksia, ja opetussuunnitelma menee uusiksi. Tulevat vuodet ovat kyllä tämän myötä työntäyteisiä! Nykyinen käsitys on, että uusi ops tulee voimaan lukuvuoden 2028-29 alusta."

Vuonna 2027 tehdään siis opistoissa jälleen uusia opetussuunnitelmia.

Mikä on uuden rehtorin tausta?
Mistä on kertynyt osaamista musiikkiopiston tehtäviin?

Tärkeimmät kaksi tehtävää:

1) viimeisin työkokemus
Taideyliopiston Sibelius-Akatemiasta kansanmusiikin koulutuksen koulutusohjelmajohtajana

2) kokemus musiikin opettamisesta kansalais- ja työväenopistoissa

"Harmonikan ja yhtyeiden opettajan töitä ehdin tehdä seitsemän vuotta muusikkona keikkailun ohessa. Näistä kahdesta nyt ammennan. Toki olen tehnyt paljon muutakin, esim. tapah-tumatuotantoa ja viestintää yrittäjänä."

Taideyliopisto työympäristönä on iso organisaatio, joka koostuu kolmesta akatemiassa: Sibelius-Akatemia, Teatterikorkeakoulu ja Kuvataideakatemia. Siihen verrattuna KMO on ketterä, helppo hahmottaa. "Isossa organisaatiossa aikaa meni esimerkiksi sen selvittämiseen kuka ao. asiasta päättää, kuka voi auttaa?"

Kuriositeetti: Taideyliopistossa Sirpalla oli meille musiikkiopistolaisille tuttu esihenkilö: Tuuli Talvitie!

Some-aktiivi

Sirpa paljastuu some-aktiiviksi, mistä on varmasti hyötyä myös musiikkiopistolle.

"Aikaa somelle riittää, kun en esimerkiksi katso lainkaan televisiota. Aktiivisia kanaviani ovat enemmän harrastusasioissa Instagram, Facebook ja työasioissa LinkedIn. Minua saa seurata ja pyytää kaveriksi! Postailen päivittäin johonkin. Kun tätä on tehnyt

pitkään, ideoita postauksiin tulee koko ajan ja homma käy luontevasti.”

Siviilissä

Kotona on puoliso ja kaksi teinipoikaa, 13- ja 15-vuotiaat jalkapallon pelaajat.

Myös Sirpa on intohimoinen liikkuja! Hän listaa nopeasti: crossfit, tanssi, maastopyöräily ja avantouinti ja ”tykkään liikkua luonnossa.” Perhe asuu lähellä Sipoonkorpea, jonne jo toinen itse rakennettu talo on kohonnut.

Rakennusprojektit yhdessä puolison kanssa ovat sujuneet - jollakin todennäköisyydellä tavanomaisesta poiketen - hyvin, koska Sirpa kuvailee rakennusprojektia ja puutarhan laittoa: ”Ihanaa yhdessä tekemistä!”

Sirpan yksi rakas harrastus on karnevaalisamba. Tämä kuva Helsingin sambakarnevaaleilta 2024.

”Olen puutarhaihminen, ja uudessa talossa olen saanut rakentaa mieluista pihaa. Tykkään paljon tehdä käsillä! Yksinkertaiset arkiaskareet ovat ihania.”

Välitilinpäätös - kysymyksiä marraskuussa

Ovatko ajatukset työstä Käpylän musiikkiopistossa muuttuneet kuluneiden kolmen kuukauden aikana? ”Ei juurikaan. Tieto ja ymmärrys on lisääntynyt, mutta yllätyksiä tai pettymyksiä ei ole tullut vastaan; syksy on sujunut hyvin positiivisissa tunnelmissa ja vahvistanut omaa oloani siitä, että oli oikea päätös hakeutua tänne töihin”, vastaa Sirpa.

Opetushallitus laatii parhaillaan uuden opetussuunnitelman perusteita. Jako yleiseen ja laajaan oppimäärään poistuu kokonaan, mikä on suuri muutos osalle oppilaitoksista. Mielipiteitä uudistukseen on jo kysytty oppilaitoksilta. Esimerkiksi Lasten raati -kysely lähti hiljattain koteihin.

Vaikuttaako siltä, että musiikkiopiston tarjonta ja pedagoginen linja on oikea nyt ja tulevaisuudessakin?

”Meillä on vahva pohja Taiteen perusopetuksen lakiuudistuksen edetessä. Tulevaisuudessa tarvitaan monipuolisuutta opetustarjonnassa, ja meillä sitä jo on! Ei ole mitään huolta, etteikö sisältö ja nykyinen tekeminen kantaisi pitkälle. Opiston peruslinja ja kamulinja ovat olleet saman katon alla vasta verrattain vähän aikaa, ja yhteistyö

linjojen välillä on kehittymässä. Ottaa aikansa löytää tavat, joilla kaikki hyötyvät yhteistyöstä.”

”Olen nyt myös tutustunut opettajakuntaan. Täällä tehdään asioita innolla ja pieteetillä, ja opettajilta suorastaan pursuaa ideoita! Minulle on vahvistunut tunne, että me kyllä pärjäämme, vaikka mitä uudistuksia tulee!”

Musiikkioppilaitosten näkökulmasta monipuolinen musiikkisuhde mahdollisimman varhain toimii vahvana kasvualustana musiikin harrastamiselle lapsena ja nuorena. Pääkaupunkiseudun väestöpohja rikastuu jatkuvasti maahanmuuton myötä. Näiden eri kulttuurien musiikkiperinnöt ovat vielä erillään perinteisten musiikkioppilaitosten perustoiminnasta.

”Siinä voisi olla yksi uusi ulottuvuus musiikkioppilaitosten toimintaan. On hyvä uusiutua ja pysyä maailman muutoksessa mukana.”

Kulttuurin kenttä ja sen rahoituksen supistuminen on ollut syksyn aikana monesti esillä valtakunnallisestikin. Millaiseksi musiikin asema muuttuu pitkällä tähtäimellä?

”Sitä toivoisi, että ymmärretään taiteen ja sen tekemisen merkitys, vaikka sitä ei vielä osatakaan mitata numeroilla.”

Haastattelu: Pirjo Pesola

SUZUKI-PALSTA

Suzuki-pianistien kuulumiset

Suzuki-pianisteilla on syksy lähtenyt käyntiin reippaasti musisoiden. Muodostimme uuden lukuvuoden kunniaksi uudet Suzuki-ryhmät, jotka nimesimme pianon mustavalkoisuudesta inspiraatiota ammentaen. Nyt meillä musisoikin joukko dalmatialaisia, seeproja, pingviinejä, pesukarhuja ja pandoja.

Pianoryhmä kokoontuu Valssi-luokassa.

Onpa yksi meistä ehtinyt jo piipahtaa kilpailuissakin! Petra Leino edusti upeasti meitä Käpylän suzukilaisia Tapiolan pianokilpailussa opettajansa Anne-Marie Malmelinin johdolla, ja sai tunnustuspalkinnon hienosta soitostaan.

Suzuki-pianistit Temppeliaukion kirkossa keväällä 2025 esiintyvät ryhmänä Anne-Marie Malmelinin johdolla.

Lukuvuoden yhteisistä tapahtumista mainittakoon kaikkien ryhmien yhteinen Pianoperjantai, joka pidettiin Karjalatalolla 14.11., sekä kevään lopussa hämmöittävä Temppeliaukion kirkon konsertti, jonka ohjelmistoa alamme hiljalleen harjoitella.

Myös opettajien koulutus jatkuu meillä tuttuun tapaan läpi lukuvuoden.

Suzuki-viulistien kuulumiset

Suzuki-viulistit järjestivät Gaalakonsertin, joka pidettiin lauantaina 20.9 Temppeliaukion kirkossa klo 18.30. Gaalaan osallistui oppilaita opettajineen joka puolelta Suomea ja jopa Tallinnasta asti, yhteensä 228 oppilasta ja 30 opettajaa. Ennen tätä merkittävää hetkeä oppilaat opettajineen harjoittelivat yhteisen ohjelmiston, joka koostui Suzuki-vihkojen 1-8 kappaleista. Ennen konserttipäivää, jo perjantaina 19.9. pisimmällä olevat oppilaat tapasivat toisensa ensimmäisen harjoituksen merkeissä Koskelan

kirkossa. Lauantaina klo 10.00 alkoivat kaikkien yhteiset harjoitukset. Harjoitusten välissä oppilaat kävivät lounastamassa Sylvissä. Kenraalia varten siirryimme Tempeliaukion kirkkoon.

Konsertti aloitettiin Ecclesin sonaatilla ja siitä edettiin kohti Pikkupupua ja Tuikkaria (Tuiki tuiki tähtönen). Kaikki oppilaat olivat innoissaan ja valmiita esittämään parastaan suurelle yleisölle.

Konsertti oli ikimuistoinen tapahtuma, joka jakoi iloa ja musikaalista onnistumista niin esiintyjille kuin kuulijoillekin. Super iso kiitos tästä kuuluu kaikille opettajille, jotka tekivät

erinomaista työtä valmistaessaan oppilaita tähän upeaan gaalaamme.

Suzuki-alttoviulistien kuulumiset

Suzuki-alttoviululuokassa on yksi uusi oppilas. Käpylän ja Valkeakosken alttoviuluoppilaat kokoontuivat 4.10. Käpylässä, opettajiensa Sari Rahkolan ja Clara Petrozzin johdolla. (ks. kuva alla)

Päivään kuului ryhmätunteja, harjoituksia ja konsertti Koskelan kirkossa. Kaksi aikuista opiskelee myös Suzuki-alttoviulua Käpylässä, ja osallistuu ryhmän toimintaan.

Altot kokoon! -konsertti soi 4.10. Koskelan kirkossa.

Mukana soittamassa oli oppilaita Valkeakosken musiikkiopistosta (opettaja Sari Rahkola) ja Käpylän sekä musiikkikoulu Orbinskin alttoviulun oppilaita, opettajana Clara Petrozzi.

Suzuki-huilstien kuulumiset

Nyt syksyllä opiston Suzuki-huilstit valmistautuvat ensimmäiseen ryhmä-esiintymiseen, joka onkin ainutlaatuisen. Käpylän musiikkiopiston vieraaksi saapuu Suzuki-viulisteja ja -huilisteja Ukrainasta ja soitamme yhdessä konsertin perjantaina 31.10. Koskelan kirkossa klo 18. Ukrainalainen huiluo-pettaja, Kateryna Solomkina tulee huiluryhmänsä kanssa Käpylään ja pääsemme konserttipäivänä harjoittelemaan yhteistä ohjelmistoa. Tämä on ensimmäinen kerta, kun Katerynan huiluoppilaat soittavat muiden Suzuki-huilstien kanssa ja olemme tosi ylpeitä, että saamme esiintyä heidän kanssa.

Käpylän Suzuki-huilstien ryhmä on kasvanut hienosti viime vuosina. Nyt meitä on jo 26 oppilasta ja toivottavasti ensi lukuvuotena taas lisää!

Suzuki-sellistien kuulumiset

Käpylän musiikkiopiston Suzuki-sellistien syksy on lähtenyt reippaasti liikkeelle. Kokoonnumme ison selloryhmän harjoituksiin joka tiistai, ja lisäksi meillä on ollut projekteja myös pienemmillä kokoonpanoilla. Alkusyksystä selloryhmän ohjelmistossa on ollut mm. Bachia, Klengelä, Squirea, Brahmsia ja monia muita.

Ennen syyslomaa sellistit järjestivät kaikkien sellistien yhteisen ison

konsetin, jossa oli buffet ja esiintymässä ryhmiä sekä sooloja.

Sellistien kauden viimeinen konsertti pidetään 16.12. Koskelan kirkossa klo 18. Lämpimästi tervetuloa paikalle!

Suzuki-kitaristien kuulumiset

Suzukikitaristien syksy on lähtenyt mukavasti käyntiin. Viime vuosina ollaan sekoitettu ryhmät, niin että mukana on sekä suzukilaisia, että peruslinjan muita kitaristeja. Tämä on toiminut hienosti, ja jatketaankin tällä hetkellä kahdella eritasoisella ryhmällä vuoroviikoin. Sen lisäksi pisimmällä olevat kitaristit soittavat Eeron kitarayhtyeessä.

Syksyllä ei ollut tilaa uusille kitaristeille, mutta vuoden vaihteessa aloittavat kaksi uutta pientä suzukikitaristia.

Kitaran kokeilua Soiva talo -tapahtumassa.

Lauri Kilpinen - pasunisti poliisisoittokunnassa

Opiston pitkäaikainen pasuunansoitton opettaja Mizuho Kojima-Haarala siirtyi syksyllä opettamaan Kotkaan. Mizuhon tilalle opettajaksi valittiin Lauri Kilpinen. Hänellä on nyt 8 oppilasta Käpylässä.

Laurin päätyö on Helsingin poliisisoittokunnassa. "Olen Helsingin poliisisoittokunnassa täydellä viralla pasuunan äänenjohtajana." Ensimmäisen yhteydenottoni aikaan hän oli soittokunnan kiertueella Ahvenanmaalla, mutta virka sisältää hyvinkin erilaisia tehtäviä.

Mistä työsi poliisisoittokunnassa koostuu?

"Poliisisoittokunta on Suomen poliisin edustusorkesteri joka toimii tällä hetkellä Helsingin poliisilaitoksen liikennevalvontatoiminnon alaisuudessa. Soittokunnassa on konstaapeleita sekä meitä siviileitä. Ennalta ehkäisevä nuorisotoiminta lasten ja nuorten kanssa on virkavallan positiivista kohtaamista, poliisin pr-toimintaa", kuvailee Lauri.

"Soittotyöhön kuuluu myös toimimista orkesterijärjestäjänä, roudausta, lavanrakennusta ym. Vajaan vuosikymmenen olen ollut töissä poliisisoittokunnassa."

Kuva: Ayako Higurashi-Kekola (@ayakomedia Instagramissa)

Soittokunnassa on 43 soittajaa, joista "iso osa tekee lisäksi osin muita hommia kuten minä".

Poliisisoittokunta on ollut ammatilaisuusmuusikoiden bändi 80-luvulta lähtien, mutta sen juuret ovat jo sotien jälkeen muodostuneissa soittokunnissa. Muita puhaltajien soittokuntia - ammattimaisia sellaisia - ovat Kaartin soittokunta, Laivaston soittokunta, Ilmavoimien soittokunta, Rakuunasoittokunta, Lapin sotilassoittokunta. Univormut siis vahvasti mukana!

"Meillä siviilimuusikoillakin on kyllä keikoilla poliisin univormu päällä, mutta ei poliisin tittelikylttiä rinnassa."

Lauri on päässyt tekemään keikkoja erilaisissa yhteyksissä.

Mikä on ollut jännittävän työpaikka / keikka?

"Minulla on täysin klararitausta, mutta myös jazz-puolta on pitänyt ottaa haltuun. Ehkä ensimmäiset improjutut ilman nuotteja olivat jännittävintä. Tiesin kyllä, mitä improvisaatio oli, mutta tilanne oli se, että 'tässä sointumerkit, aloitetaan'. Muu porukka katsoi, mitä teen."

Entä hurijn keikka?

"Kun on saanut soittaa suurten kapujen, esim. edesmenneen Leif Segerstamin johdolla. Sibban 7. sinfoniassa pasuunasoolo tulee kolme kertaa. Edestä kapellimestarilta tuli tallimääräyksiä 'lujempaa, lujempaa!' Segersamin kielenkäyttö oli värikästä. 'Mamisi!' hän huusi usein sektiolle, tai 'isommin, sinä ja minä yhdessä!' Oman mukavuusalueen ulkopuolelle piti mennä. Mutta ei siinä mitään, tarpeeksi kauan kun on tehnyt kummallista keikkaa, niin luonnollinen resilienssi kasvaa! Lisäksi pelimusiikkiorkesteri Game Music Collectiven debyyttikonsertti täyteen ahdetussa Finlandia-talossa 2017 on jäänyt mieleen. Kun 1700 ihmistä huutaa äänensä käheäksi kuullessaan ensi tahdit jostain vanhasta Final Fantasy-pelin kohdasta, vetää se nöyräksi. Aina joskus musiikilla on väliä."

Miltä opettaminen on tuntunut?

"Haluan olla yrittämässä auttaa nuoria ja kaikenikäisiä soittamaan. Käpylässä on ollut tosi kiva alku! Tykkään opettamisesta todella paljon. Oppilaat ovat ihan huikeita tyyppejä!"

Parasta on, että kuuluu soitosta, kun tulee onnistuneita kokemuksia, heidän tunnetilansa on mahtava! Muistaa, miten hienoa itsestä oli aikoinaan oppia joku juttu. Käpylän musiikkiopisto on hieno oppilaitos. Firma tuntuu - ainakin näin sijaistuksen perusteella - toimivan tosi hyvin."

Kuva: Ayako Higurashi-Kekola
(@ayakomedia Instagramissa)

Ruuhkavuosielmää

Kuten Lauri aiemmin kirjoitti opiston kuukausikirjeen blogissa, aika tässä elämänvaiheessa on kortilla. Kaksi työtä, kotona 3-vuotias poika, "mutta se on vain haaste, ei huono puoli. Pikkupojalla on jo 32-osa viulu, jota soittelee, ja hän käy muskarissa Pohjois-Helsingin musiikkiopistossa. Vaimo on ammatiltaan kamaripianisti (Sibelius-Akatemia) - osa hänen työstään on myös opetustyötä."

Laurin ruuhkavuosiin mahtuu liikuntaakin: pelaamista emeritus -jäsenenä Siban höntsä-salibandyjoukkueessa.

Lauri tulee muusikkoperheestä. "Faija soittaa trumpettia, äiti soittaa viulua, tekivät hienon uran Tampereen filharmoniaassa kumpikin. Siskot osasivat väistää alan", vitsailee Lauri.

Lauri oppi aikoinaan tykkäämään 'bäckäreistä'. "Tampere-talon lavan reunat ja henkilökunnan tilat olivat lapsena kaikista mielenkiintoisimmat paikat minulle."

Soitinvalinta "EI SITÄ -perusteella"

Oletko soittanut pasuunaa heti lapsesta, vai oliko sinulla alussa jokin toinen soitin?

"Vanhemmilla oli kerran konsertti Tampereen filharmoniaassa ja se teki minuun vaikutuksen. Olisin halunnut ryhtyä soittamaan trumpettia. Mutta myös isä soitti trumpettia... minulle

ei diplomaattisessa hengessä suotu samaa soitinta. Seuraavana konsertti-ohjelman listalla (jossa luki konsertin esiintyjät ja soittimet) oli pasuuna. Listasta valkkasin."

Lauri aloitti Tampereen konservatoriossa pasuunan soiton noin 10-vuotiaana. "Minulla on ollut onnea, aina hyviä opettajia, musiikki on aina täyttänyt kodin. On ollut helppoa omaksua kaikenlaista musiikkia."

Lauri myös tekee musiikkia.

"Sovitan aika paljon, oppilaille etenkin. Pasuunalle on valitettavan suppeat materiaalit. Valmiita materiaaleja löytyy kyllä esim. netistä, mutta ne eivät toimi kaikille oppilaille, joten omat sovitukset ovat tarpeen." Lauri myös säveltää.

"Alun perin sävelsin kappaleita ensin joihinkin bileisiin. Kyllä tykkäsivät yleensä. Sävellän eri kokoonpanoille."

Hiljattain Lauri sävelsi fanfaarin Tampereen Muumimuseon merkkipäivää varten.

"Yritän olla kaikkiruokainen, on kivaa soittaa kaikenlaista. Olen hyvin vahvasti klasari taustaltani, mutta poliisisoittokunnassa pääsee soittamaan paljon jazzia, siitä oppii tosi paljon. Nuorena olin punkkari, tätä nykyä kuuntelen pääosin japanilaista city poppia, neo-soulia ja industrial metallia."

Opiskelu Sibelius-Akatemiassa

"Opettajani oli Teppo Alestalo. Osuin kultaiseen sukupolveen, olimme kuin herran kukkarossa. Sain sieltä rakkaita ystäviä. Sivuvainetuntejakin sai tuolloin, ja monella meni opintovuodet yli, mutta ei tullut seuraamuksia."

Laurin sivuaineena oli bassopasuuna. Lisäksi hän soittaa tenoritorvea ja eufoniumia ja lauantai-iltaisin 'rämpytää' kitaraa D'Angelon tahtiin.

Mitä teet 10 vuoden kuluttua?

"Näen itseni monipuolisena muusikona, kokeneempana opettajana. Jokaisen meidän muusikon täytyy yrittää kehittää itseämme, tuottaa elämyksiä. Promoottoriksi mä en ryhdy! Oon tosi huono mainostamaan!"

- Markkinointi ei siis ole Laurin juttu.

Konsertit voisivat hänen puolestaan olla musiikkia puhtaasti musiikkina. "Konserteissa käyminen on erilainen, hidas tapa vastaanottaa informaatiota; on se aika kivaa, kuunnella vaikka Beethovenin keisarikonsertto hyvän solistin soittamana ilman siihen liittyvää visualisointia tms."

"Asuin aiemmin Käpylässä 15 vuotta (Lauri muutti 22-vuotiaana tänne), ja viime vuonna muutettiin Pihlajamäkeen. Olen viihtynyt kyllä sielläkin, mutta Käpylä on spesiaali paikka!"

Tervetuloa lämpimästi!

Pirjo Pesola

Kuva: Ayako Higurashi-Kekola (@ayakomedia Instagramissa)

Säestys mykkä- elokuvaan - osa syven- täviä opintoja

Ilmari Tommola, joka opiskelee Käpylän musiikkiopistossa nyt viimeistä lukuvuottaan, säestää marraskuun lopussa Kino Reginassa pianolla Georg Wilhelm Pabstin (1885–1967) ohjaaman mykkäelokuvan SIELUN SALAISUUS vuodelta 1926.

Kino Regina on Kavin (Kansallisen audiovisuaalisen instituutin) elokuvateatteri, jonka ohjelmisto on varsin monipuolista.

Erikoinen tehtävä, miten
ihmeessä tähän on päästy?

Ilmarilla on pitkä historia musiikkiopistossa. Hän tuli taloon 2011 syksyllä 5-vuotiaana, soitti pianoa suzuki-metodilla seitsemän lukuvuotta, 12-vuotiaaksi asti Anu Ekholmin johdolla. Sitten hän siirtyi vapaan säestyksen ja Maija Helven ohjaukseen neljäksi vuodeksi, ja on ollut nyt Matias Tynin vapaan säestyksen oppilaana pian kolme vuotta.

Matias Tyni on muiden opetus- ja muusikkotehtäviensä ohella myös toiminut pianosäestäjänä Kino Reginan mykkäelokuvissa. Koska Matias tuntee Ilmarin kyvyn improvisoida, hän onnistui neuvottelemaan Ilmarille tilaisuuden säestää

Ilmari Tommola

mykkäelokuvaa osana syventäviä
opintojaan musiikkiopistossa.

Mitä hommassa pitää osata?
Miten mykkäelokuvan säestyk-
seen valmistaudutaan?

Koska kyseessä on Ilmarille ensimmäinen oikea työtehtävä tätä laatua, Kavin ohjelmistosuunnittelija Otto Kylmälä lähetti Ilmarille kesällä ikään kuin harjoitusmielessä linkin elokuvaan Shakkikuume. Tämän neuvostoliittolaisen elokuvan pituus on hieman alle 20 minuuttia. Siihen piti nauhoittaa säestys.

Miten lähdit tekemään siihen säestystä, heti soittamalla mukana vai pelkästään katsomalla elokuvaa ensin?

”Ensi kertaa sitä katsoessani soitin mukana ja keskityin reagoimaan tunnelmien muutoksiin. Myöhemmin pystyin keskittymään enemmän siihen, mitä soitan, kun tiesin miten elokuva etenee.” Oliko tuon harjoituselokuvan säestäminen rankkaa?

”Se oli aika virkistävää. Oli lyhyt leffa, sen pystyi katsomaan parikin kertaa päivässä läpi.”

Mistä sait ideoita, materiaalia soittoon?

”Tuo Shakkikuume-leffa oli komedia, joten lähdin siihen kepeältä pohjalta soittaen ragtime-tyylistä musiikkia.” Otto Kylmälä piti Ilmarin tallenteesta, ja hänelle tuli kutsu säestää Pabstin elokuva Sielun salaisuus Kino Reginan esityksissä 27. ja 28.11.2025 Oodissa.

Miten valmistaudut nyt tuon Pabstin elokuvan säestykseen?

”Tämä Pabstin elokuva on toista tyyliä, psykologinen jännityselokuva. Matias neuvoi harjoittelemaan myös impulsimaisia, yksittäisiä välikkeitä. En usko, että katsoisin sitä ensin kokonaan ilman säestystä. Jos netistä löytyy juonikuvaus, luen sen ja kokeilen soittaa elokuvan kanssa. Se on tavallaan kuin prima vista: on tausta-aineisto, joskaan ei nuotteja.”

Soitatko esityksissä tarkan suunnitelusti vai improvisoiden?

”Uskon, että tarvitsen suunnitelmia lopullista esitystä varten. Haluan kehittää jonkun teeman joka toistuu – kertautuu ja muuttaa muotoaan. En voi kuitenkaan luottaa tarkkaan suunnitteluun, vaan pitää varautua myös improvisoimaan.”

Mikä hommassa on vaikeinta?

”Se, että siitä saa yhtenäisen ja johdonmukaisen kokonaisuuden; pitää olla valppaana koko ajan, tehdä monia valintoja. Pitääkö pysyä sävelajissa, kuinka paljon kuljen teemojen mukaan, mitä tyyllilajia pitäisi käyttää? Mykkäelokuvissa on perinteisesti ollut melko klassisia sävelkulkuja, paljon vaikutteita klassisesta musiikista. Musiikin pitää luoda tunnetta. Minulla on aika paljon myös blues-taustaa, joten voin käyttää niitä taitoja hyödyksi.”

Mikä on hausointa?

”Pääsee revittelemään pianon ääressä ja ottamaan ilon irti koko leffasta, ei ainoastaan oman itsen vaan koko yleisön hyväksi. Ei ole rajoitteita, joita tulee yksin tehdessä. Se on oikeasti autenttinen tilanne, joka luo sisäistä painetta päästää ulos omaa tulkintaa.”

Musiikkiopisto loppusuoralla

Musiikkiopiston opinnot alkavat olla pian kasassa. ”Nyt on syventävien opintojen muha 2 -kurssi menossa. Se sisältää musiikkiteknologiaa, äänitystä, miksausta; harjoitellaan käyttämään ohjelmia, joilla ääntä käsitellään ja tuotetaan musiikkia.”

Ilmarin toiveena on työskentely jazz-musiikin parissa, esiintyvän muusikon roolissa.

”Jazzmusiikin linja Sibelius-akatemiassa on haaveissa, tällä hetkellä esiintyminen muusikkona kiinnostaa. Ensi keväänä voin jo hakea paikkaa, mutta sivari on tulossa joka tapauksessa ensin.”

Ilmari on esiintynyt viime vuosina koulun produktioissa ja aamunavauksissa sekä yhteiskunnallisessa lauluyhtyeessä, ja nyt hän suunnittelee siirtymistä bändisoiton pariin. Hän on juuri perustanut ystäviensä kanssa progebändin nimeltä Wittgenstein, jossa hän tulisi toimimaan pianistina ja kosketinsoittajana. Luvassa olisi 1970-luvun henkistä musaa, ja hän on ottanut uuteen musiikkiinsa vaikutteita muun muassa Tabula Rasa- ja Wigwam-bändeiltä. Bändiin haetaan vielä laulajaa ja kitaristia sekä mahdollisesti muita muusikoita.

”Pyrkimyksissämme olisi tulevaisuudessa aloittaa keikkailu ja oman materiaalin tuottaminen, mutta saa nähdä, miten projekti etenee.”

Kallion lukio päättyy nyt syksyn lopuksi. ”Valmistun ylioppilaaksi 5.12.25.” Sen jälkeen hän käy siellä vielä tekemässä kirjallisen ilmaisun ja puheilmaisun produktiota ja säästämässä muiden musiikkidiplomeita. Itse hän teki lukiossa lopputyöt musiikista, teatterista ja kirjallisesta ilmaisusta.

Mitä olet saanut pitkästä urasta musiikkiopistossa? ”Käpylän musiikkiopisto on antanut minulle yhden elämäni tärkeimmistä taidoista ja ajanvieteistä. Musiikkiin minun taiteellinen ilmaisuni kiteytyy.”

Haastattelu: Pirjo Pesola

Musiikki peitti projektorin ääntä

Otto Kylmälä vetää Kino Reginan esitystoiminnan työryhmää, joka suunnittelee elokuvateatterin kausien ohjelmistot. Otto kertoi hieman mykkäelokuvien säästytksen historiasta.

”Elokuvat eivät koskaan ole olleet äänettämiä. Ihan alussa muusikoiden tehtävänä oli peittää projektorin ääntä. Yleensä säästys tapahtui pianolla tai jollain instrumentilla tai kokoonpanolla. Musiikilla tehostettiin kerrontaa ja valkokankaan tapahtumia.” Nyt perinne jatkuu. Kino Reginan tilassa on piano, mutta elokuvassa voi olla myös tilaussäästys esim. orkesterilta.

"Pari viikkoa sitten esitetyssä elokuvassa Noidan kirot oli yhtye säestämässä."

Pianosäestykset Reginassa

Musiikkiopiston opettaja Matias Tyni, joka opettaa vapaata säestystä Ilmari Tommolalle, on ollut aiemmin Reginassa säestämässä mykkäelokuvia. Muita säestäjiä ovat tällä hetkellä Tapio Viitasaari (erityisesti avant garde -tyyli) ja Päivi Takala. Matiaksen kautta myös Ilmari päätyi Reginaan.

"Toukokuussa juteltiin Matiaksen kanssa, ja annoin Ilmarille lyhytelokuvan kotiläksyksi. Kerroin, mitä peruspiirteitä tehtävässä on; mitä haetaan hyvässä säestyksessä", kertoo Otto Kylmälä. Oli ehkä elokuvassa, kun hän näki videon Ilmarin soitosta, joka vaikutti hänestä tosi hyvältä.

"Ilmari osasi ottaa huomioon elokuvan tunnelman vaihdoksia, mikä on keskeinen tekijä hommassa; kyky lukea hyvin valkokankaan tapahtumia."

Suositteltavaa on, että säestäjä katsoo etukäteen elokuvan monta kertaa. Aiemmin tilanne on ollut toinen ilman mahdollisuutta katsoa elokuvaa ennalta. Kansainväliset tutut ovat kertoneet Otolle varhaisemmista käytännöistä: filmikopio tulee teatterille, siitä luetaan synopsis ja päätellään, onko kyseessä draama vai komedia? Näkykö jossain tilanteessa ase? Kyseessä on jännityselokuva? Soitto on alkanut sitten suoraan elokuvan päälle, esitystilanteessa, prima

vista. "Tämä on ollut aiemmin todella laaja käytäntö."

"Nykyään voi katsoa elokuvan linkin kautta etukäteen ja valmistautua. Kuitenkin, jos lähtee säestämään, pitää olla kyky heittäytyä tilanteeseen ja tarinan lukemiseen! Vaikka valmistautuu tosi hyvin, voi tapahtua jotain yllättävää. Mykkäelokuvan säestämistä oppii oikeastaan vain sitä tekemällä. Kansainväliset tekijät - jotka ovat soitaneet paljon - tekevät hekin virheitä."

Pieni lisähaaste säestäjälle tulee elokuvan esitysnopeudesta, joka saattaa muuttua alkuperäisestä. "Nykyään filmikopiota esitettäessä voidaan hieman katsoa, millä nopeudella elokuva ajetaan. Tarkka valmistautuminen ennalta esimerkiksi tiettyjen iskujen kohtiin vaatiikin ehkä sopeutumista, tempon vaihdosta."

Pidetäänkö Ilmarin ensimmäiseen esitykseen kenraaliharjoitus?

"Mahdollisesti. Matias ja Ilmari voivat tehdä pohjatyön elokuvan linkin pohjalta, tulen sitten kuuntelemaan. Huomiot ja palaute ennalta vähentävät varmaankin jännitystä."

Otto Kylmälä : <https://koneensaatio.fi/saaren-kartanon-residenssi/residenssitaiteilijat-ja-tutkijat/otto-kylmala/>

Itävaltalainen Georg Wilhelm Pabst (1885–1967) oli yksi varhaisen eurooppalaisen elokuvan visionääreistä. Useissa maissa työskennelleen Pabstin ohjaukset erityisesti Saksassa mykkäkauden lopulla ja äänielokuvan varhaisina vuosina ovat psykologisesti syvällisine henkilökuvineen ja terävine yhteiskunnallisine kannanottoineen elokuvahistorian merkkiteoksia.

Syksyn aikana Kino Reginassa esittää 8 elokuvaa Pabstilta. Sarjan kahdesta mykkäelokuvasta ensimmäisen pianosäestyksen hoitaa Päivi Takala, toisen Ilmari Tommola.

27. ja 28.11. SIELUN SALAISUUS (1926)

Werner Kraussin näyttelemä päähenkilö alkaa pelätä jotain kauheaa tapahtuvan ja uppoaa yhä syvemmälle kuvitelmiin, uniin ja veitsifobiaan. Pabst innostui Freudin ajatuksista liittyen unien tulkintaan ja ohjasi elokuvan, joka leikittelee kekseliäästi unen ja valheen, peilien ja symbolien sekä muistikuvien ja takaumien huuruudessa kehässä.

Sarja on toteutettu yhteistyössä Goethe-Institut Finnlandin kanssa.

Suzuki-soittajia Kiovasta Käpylään

Nuorten soittajien yhteinen konsertti Koskelan kirkossa kosketti kuulijoita.

Ukrainalainen 10-vuotias viulisti Veronika on käynyt äitinsä kanssa muutaman vuoden Käpylässä Suzuki-ryhmätunneilla. Veronikan oma opettaja Natalia Koptienkova asuu Kiovassa ja pitää Veronikalle soittotunteja etänä. Tästä yhteydestä lähti idea, että ukrainalaiset tulisivat Käpylään vieraaksi.

Perjantaina 31.10. Koskelan kirkkoon saapui joukko ukrainalaisia huilisteja ja viulisteja ja jo hetken kuluttua kirkossa oli iloinen puheen ja soiton sorina kun ukrainalaiset ja suomalaiset soittajat tutustuivat toisiinsa. Harjoitukset lähtivät vauhdilla käyntiin ja kirkossa soi niin suomalainen kuin ukrainalainenkin musiikki.

Konsertti oli kaunis ja erittäin koskettava. Kuulimme tutun suzukiohjelmiston lisäksi mm. ukrainalaisia kansanlauluja ja samalla kirkon seinälle heijastettiin kuvia kauniista Ukrainan maaseudusta.

Kuvat Ukrainasta koskettivat varmasti jokaista konserttiyleisössä.

Toivottavasti yhteydenpito Käpylän ja Kiovan välillä säilyy ja tulevaisuudessa meillä käpyläläisillä on mahdollisuus vierailla Kiovassa.

Marttiina Niemi

Ukraina-konsertin
viuluopettajat
ryhmäkuvassa.
Kuva: Hannele Lehto

Sää ei suosinut ukrainalaisten
vierailua. He ehtivät lyhyessä ajassa
tutustua hieman Helsinkiinkin.
Kuva Marttiina Niemi.

Puhallinorkesteri käynnisti syksyn Oodissa.

Käpylän musiikkiopiston puhallinorkesteri oli Janina Lehdon johdolla mukana esiintymässä la 30.8. Blow!-kavalkadi - Oodi Puhallinsoittimille -tapahtumassa. Kuva yllä on tapahtuman keikalta keskustakirjasto Oodin lipan alla. Tapahtuman järjesti Helsingin puhallinmusiikkijyhdistys lauantaina 30.8.2025 klo 11-16.30. Mukana oli puhallinorkestereita ja -yhtyeitä eri puolilta pääkaupunkiseutua.

Puhkut ja niiden soittajat esiintyivät myös Puhallinmatineassa 11.11., jossa kuultiin monipuolisesti puhallinsoittinten esityksiä eri kokoonpanoilla. Osassa esityksiä mukana oli myös vapaan säestyksen opiskelija Petra Leino komppaamassa.

Keväälle - 8.2. klo 15 Temppeliaukion kirkossa - on tulossa yhteiskonsertti puhallinyhtye Karelian kanssa. "Tämä periodi on tarkoitettu A-orkesterin tasoille soittajille sekä myös orkesterin ulkopuolisille soittajille. Lisäksi meillä on lisänäytökset teatteri Viiruksen Doves and Bloods -tuotannossa tammi- ja helmikuussa (10.1.-11.2.26), yhteensä 16 näytöstä", kertoo A- ja B-puhkuja vetävä Janina Lehto.

<https://www.viirus.fi/fi/esitykset/doves-and-bloods>

Käpylän puhaltajat Viiruksen projektissa ovat pitkälti samat kuin viime syksynä:

Huilut: Lumi Nordström, Alma Herrala de Vocht Saksofoni: Kaapo Hyypä Käyrätorvet Otso Tuomi, Elisa Palmu, Ursula Erola Trumpetit: Väinö Tikkanen, Veikka Sompinmäki, Varpu Sakara Pasuunat Jussi Hyypä, Inkeri Erola

Orkesterin joulukonsertti - pitkä perinne kukoistaa

Alina Siirala on soittanut viulua musiikkiopistossa pienestä pitäen. Tämä lukuvuosi on hänelle lukiosta valmistumisen vuosi ja musiikkiopistossa siten todennäköisesti viimeinen.

Alina, mitä orkesterin joulukonsertti on sinulle merkinnyt vuosien varrella?

”Olen soittanut orkesterissa vuodesta 2016 lähtien, joten nyt on menossa 9. vuosi laatuun. Ensimmäiset vuodet soitin nuorempien kokoonpanossa, esitimme vain yksittäisiä kappaleita, ja kuuntelimme vanhempien konsertin; saimme inspiroitua heidän soitostaan. Kun isompien orkesteri lakkasi, meistä tuli se, mikä oli valtavan hienoa. Pääsimme työskentelemään laulusolistin - nimenomaan ammattilaulajan - kanssa, mikä on osaltaan spesiaalia oppilasorkesterille.”

Alkuaikoina oopperalaulaja Johanna Rusanen oli monta vuotta orkesterin laulusolistina. Joulukonsertin ohjelmiston peruskivi oli silloin Corellin joulukonsertto (Concerto grosso op. 6 no 8), joka ”tehtiin lähes joka vuosi”. Vakiteoksia laulusolistien kanssa ovat olleet muun muassa Oi jouluyö ja Varpunen jouluaamuna, ja nämä ovat säilyneet tähän päivään saakka. Caccinin Ave Maria on kuulemma orkesterin suosikki, ja sen esittämistä

toivotaan joka vuosi hartaasti teoksen vaativuudesta huolimatta. ”Se ei ole mitenkään hirveän helppo orkesterille, mutta niin hieno! Mascagnin Intermezzo (Cavalleria Rusticana) on myös ollut ihan joka ikinen vuosi mukana, ja se päättää konsertin poikkeuksetta. Sen jälkeen ei voi enää soittaa mitään.”

Alina kiittelee myös vahvistusten roolia joulukonserteissa. ”Ahdin poika Juho sekä joitain muita entisiä oppilaita on usein ollut joulukonsertissa vahvistuksena. Heitä on kiva päästä tapaamaan ja tekemään yhteistyötä. Konsertissa on myös aina mukana harpisti osassa lauluista sekä tietenkin Intermezzossa”

”Orkesterin joulukonsertti on erottamaton osa joulua ainakin itselle. Kyseessä on vuoden ainoa konsertti Oulunkylän kirkossa, vakio-ohjelma jouluisin koko perheelle. Nuoremmista veljistäni vanhempi soittaa nyt isompien orkesterissa, nuorempi pienten orkesterissa. Pienten orkesteri on nyt ennätysasuuri, ja isompien orkesterissa on nyt noin parisenkymmentä soittajaa.”

Orkesterin laulusolistina on tänä vuonna parin viime vuoden tapaan jälleen upeaaäninen Päivi Pylvänäinen. Alina löysi hänestä - orkesterin kautta! - myös laulunopettajan ja on opiskellut Päivin johdolla laulua nyt parisen vuotta. Ylioppilaskokeiden vuoksi lauluopinnot ovat olleet tämän syksyn tauolla.

"Joulukonsertti on orkesterivuoden kohokohta ja tärkein konsertti usein ollut kaikille. Tänä vuonna konserttiin on tulossa myös Tsaikovskin jousisere-
nadista jokunen osa."

Alina toimii tänä viimeisenä vuonnaan orkesterissa konserttimestarina, "traditio huipentuu".

Joulukonsertti Oulunkylän kirkossa
17.12. klo 19 (Teinintie 10).
Vapaa pääsy, ohjelma 15 €.

K-kauppa Masurkka yhteistyössä

Orkesteri ja solisti Päivi Pylvänäinen esittävät joulukonsertin ohjelman jo su 14.12. klo 18 Koskelan kirkossa. Konsertti on K-kauppa Masurkan tilaama.

"Lienee jo neljäs konsertti nyt vuorossa. Perinne lähti siitä, että esittäydyn K-kaupan takahuoneen kauppiaille kaupassa käydessäni, kysyin kiinnostaisiko kauppaa joulukonsertti", kertoo Ahti Valtonen. Juttu lähti luistamaan ja kauppias tuli kuuntelemaan harjoituksia. Musiikkia nuorena harrastanut kauppias Olli Runokangas on halunnut sponso-roida merkittävillä stipendirahaston lahjoituksilla orkesterin toimintaa. Kauppiaspariskunta pyörittää myös Amerin talon K-kauppaa. Niiden kautta hoituu konserttien mainostus.

Kauppiaan mukaan ihmiset ovat konsertin jälkeen kiitelleet kassalla!

Orkesterin jatko- suunnitelmia

"Suunnitelmat ovat osittain vielä kesken, mutta yhteistyö Juvenalian ja Dortmund Jugend Philharmonien kesken jatkunee kesän lopulla. Nyt on jo varattu TempPELLIAUKION kirkko sunnuntai-iltana 30.8.26 yhteistä konserttia varten", kertoo Ahti Valtonen. Todennäköisesti sitä edeltää toinen konsertti Sello-salissa. "Ohjelmassa tulee olemaan Sibeliuksen viulukonsertto, Spartacuksen musiikkia ja osa Schumannin Reiniläisestä sinfoniasta."

Käpylän orkesteri vieraili aiemmin kahdesti Juvenalian soittajien kanssa Dortmundissa, ja toisella vierailulla sieltä edettiin jopa Italian puolelle pienelle kiertueelle!

Dortmundilaiset tulevat Suomeen konserttiviikon tiistaina. Heillä on oma bussi, jolla he voivat käydä katsastamassa Helsingin merkittäviä paikkoja. Listalla on kuulemma ainakin Suomenlinna, eduskuntatalo, Oodi, Musiikkitalo ja Ainola.

"Ajatuksena on, että suomalaiset soittajat voivat olla kaksi päivää tuolla viikolla poissa koulusta, jotta voidaan harjoitella kaikki yhdessä täyspainoisesti. Dortmundista tulee täysi sinfoniaorkesteri, mutta joitakin puhallinsoittajia ehkä tarvitaan vielä lisää Suomesta."

Kummajaisten konsertti 30.10.2025

Tänä vuonna Kummajaisten konsertin suunnittelivat Jari-Pekka Manninen ja Lisa Pälikkö. "Nyt menimme vähän pienemmällä koneistolla kuin viime vuonna, yhtä paljon ei liikuteltu isoja joukkoja", kuvailee Jari-Pekka.

Tilaisuuden alkutoteutuksen idea lähti siitä, kun Jari-Pekka löysi itselleen

mainion asun Kummajaisten konserttia varten (ks. kuva alla).

Tämä hahmo piileskeli aluksi kirkon sakastissa, josta hänet koputtelun jälkeen kutsuttiin sisään saliin. Lyhyt 'soitinesittelyjakso' oli tarpeen, koska hahmolle piti löytää sopiva soitin yhdessä tehtävää improvisaatiota varten. Käyrätorvi, huilu, harmonikka.... eivät kelvanneet... mutta sellokin sieltä sitten lopulta löytyi Jari-Pekalle.

Jari-Pekka Manninen löysi itselleen mainion rooliasun Kummajaisten konserttiin.

Improvisointiin saatiin myös yleisö Lisa Pälikön ohjaamana mukaan. Kun kello löi kaksitoista kuultiin runo Yö, ja varsinainen konsertti pääsi alkamaan.

Olenainen osa konsertin tunnelmaa syntyi normaalista poikkeavasta valaistuksesta ja esiintyjien pukeutumisesta.

Yleisön joukosta löytyi myös amerikkalainen isovanhempi, jolle tapahtuma oli selvästi mieluinen.

Lisa Pälikön mielestä tämä konsertti oli kaikkien aikojen paras Kummajaisten konsertti. Kollegat Jari-Pekka Manninen ja Säde Erkkilä "heittäytyivät upeasti" hulluttelemaan!

Katsotaan, millaiseksi muodostuu ensi vuoden konsertti.

Tärkeä osa konsertin tunnelmasta syntyi valaistuksesta.

Peilisolut ja oppiminen - otteita webinaarista

(Helsingin yliopisto, kasvatustieteellinen tiedekunta / Minna Huotilainen)

Opimme tehokkaasti katsomalla toisen osaamista.

Peilisolut vaikuttavat aivoissa siten, että toiminnan katsominen aktivoi samoja alueita kuin itse tekeminen. Peilisolut aktivoituvat erityisesti silloin, jos osaja on samaistuttava (sama ikä, sukupuoli, muut tekijät).

Yhdessä soittaminen ja konsertit ovat tehokkaita oppimisen menetelmiä.

Rytmisesti tahdistunut toiminta sitoo ihmisiä yhteen

- Tomasellon tutkimusryhmä selvitti prososiaalista käytöstä
- Rytmisen toiminnan jälkeen prososiaalinen käytös lisääntyi
- peilisolujärjestelmä: "olemmeko samalla puolella?"

https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Tomasello

Kamulinjan juhlat jatkuivat

Kamulinja on juhlinut 15-vuotista taivaltaan koko kalenterivuoden ajan. Kevään Kapula-lehdessä kerrattiin kamulinjan historiaa laajemmin, joten tässä vain lyhyt raportti loppuvuoden juhlahumusta.

Kevätjuhlat 23.5. kokosi ison osan oppilaista yhteen soittamaan ja laulamaan yhteisiä sovituksia erityisessä juhlatunnelmassa. Kamulinjalaisia kokoontui myös Kaustisen kansanmusiikkijuhlille esiintymään 8.–10.7. Useampi avoin ryhmä sekä eri ikäisistä koostuva Festivaaliorkesteri pitivät Käpylän musiikkiopiston lippua korkealla lukuisilla keikoillaan.

Osa kevätjuhlan ja festivaalin esityskappaleista hiottiin myös isänpäivän Hoilola-konserttiin Malmitalolla 9.11.2025. Etnosoi!-festivaaliviikon päättänyt kamulinjan oppilaskonsertti oli menestys ja rikkoi myös Malmi-salin ennätykset. Lavalla oli yhteensä 140

lasta ja aikuista musisoimassa ja kaikki yleisölle varatut paikat olivat täynnä. Ikävä kyllä iso osa halukkaista joutui jäämään salin ulkopuolelle.

Kamulinjan 20-vuotisjuhlia varten täytyneekin hankkia jo isompi areena.

Maija Karhinen-Ilo

Festivaaliorkesteri keikalla Kaustisella.

Kuva: Maija Karhinen-Ilo

Kamulinjan 23.5.25 pidetyn kevätjuhlan yhteiskappaleita harjoiteltiin ennen yleisön saapumista.

Kuva: Maija Karhinen-Ilo

Hoilola-konsertti Malmitalon salissa takarivin soittajan näkökulmasta. Kuva: Tommi Asplund

Hoilola-konsertin loppukiitokset. Kuva: Sampo Korppoo